

(3) Jestliže pojišťovny po vyplacení 75% pojištěného kapitálu ponechají u sebe původní pojistku, jsou povinny na zadržený obnos vydati současně bez zvláštního požádání náhradní listinu, tak aby osoba oprávněná obdržela vždy doklad, prokazující její oprávnění k nároku na výplatu zadržené částky pojištěného kapitálu.

(4) Pojištěné důchody budou vypláceny v den splatnosti plně a beze srážek kromě dávek zákonných.

§ 4.

(1) Přejímající pojišťovny nejsou povinny poskytovat při pojištěních, uzavřených před 26. únorem 1919, odkupy a půjčky na pojistky v době pěti let od vyhlášení tohoto nařízení. V případě, že by v té době bylo placení pojistného zastaveno, má pojistník nárok na vydání pojistky placení pojistného prosté a znející na kapitál, přiměřeně zmenšený dle pojišťovacích podmínek původního pojištění, a kdyby ustanovení o tom v pojišťovacích podmínkách scházelo, dle pojišťovacích podmínek přejímající společnosti v době převodu (§ 1, odst. 2.) pro obdobné pojištění platných.

(2) Po uplynutí pěti let od vyhlášení tohoto nařízení budou pojišťovny počítati a vypláceti odkupní hodnoty tak, že stanoví se výše odkupní hodnoty v den 26. února 1919 a v den skutečné výplaty odkupu. Obnos odkupní hodnoty ke dni 26. února 1919 vypočtený, vyplatí se ve 4%ních náhradních dluhopisech československých s nejbližší splatným kuponem, počítaje 100 Kč jmenovité hodnoty dluhopisu i s kuponem za 100 Kč hotových peněz; zbytek odkupní hodnoty vyplatí se v hotovosti v Kč. Pokud by pojistky neobsahovaly přesných ustanovení o výpočtu odkupní hodnoty, platí všeobecné pojišťovací podmínky přejímající společnosti, v době převodu pro obdobné pojištění platné.

(3) Po uplynutí pěti let od vyhlášení tohoto nařízení budou půjčky na pojistky povolovány až do výše odkupní hodnoty, podle předšlého odstavce stanovené. Bude-li část půjčky vyplacena v československých státních dluhopisech, pak musí to býti z dluhopisu zřejmo a dlužník je oprávněn ve stejných hodnotách, jaké jsou v dluhopise uvedeny, dluh opět splatiti. Úrok i s případným režijním příplatkem z oné části půjčky, která byla vyplacena ve státních dluhopisech, nesmí přesahovati 4% jmenovité hodnoty půjčených dluhopisů. Bude-li půjčka vyplacena celá v hotovosti, musí býti dluhopis vystaven na obnos, skutečně v hotovosti vyplacený.

§ 5.

Pojišťovny jsou oprávněny při výplatě splatných pojištěných kapitálů, s vyloučením pojistek, znejících na kapitál 500 Kč nebo menší, a pojištění důchodových vůbec, vybírat na úhradu režie srážkou při výplatě 3% z pojištěného kapitálu.

§ 6.

Převod pojištění od ústavů maďarských na československé ve smyslu tohoto nařízení jest osvobozen od daní a poplatků.

§ 7.

(1) Po dobu tří měsíců ode dne účinnosti tohoto nařízení nelze nároky z pojištění uvedených v §u 1 soudně vymáhati; spory již zahájené buďtež na stejnou dobu přerušeny z úřední moci nebo k návrhu, nové žaloby buďtež odmítnuty, exekuce a prozatímní opatření ohledně těchto nároků buďtež na návrh nebo z moci úřední odloženy.

(2) Doba, po kterou pohledávky v §u 1 uvedené nelze soudně vymáhati, nezapočítává se ani do promlčecí lhůty ani do jiné lhůty stanovené pro uplatnění práv.

§ 8.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a jeho provedením se pověřují ministři vnitra, financí, spravedlnosti, průmyslu, obchodu a živností a pro správu Slovenska.

Černý v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Krčmář v. r.
Dr. Peroutka v. r.	Roubík v. r.
Syrový v. r.	Dr. Fatka v. r.
Dr. Říha v. r.	Dr. Haussmann v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Slávik v. r.
Dr. Schieszl v. r.	Dr. Kállay v. r.

93.

Vládní nařízení

ze dne 25. června 1926,

kterým se zřizuje státní ústav pro zubní lékařství.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 1 zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 303 Sb. z. a n., o zubním lékařství a zubní technice:

§ 1.

Zřizuje se státní ústav pro zubní lékařství, dále krátce „ústav“ zvaný, se sídlem v Praze. Ústav jest podřízen ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

§ 2.

(1) Ústav je rozdělen na oddělení podle odvětví zubolékařských a má jednotné řízení (ředitelství ústavu).

(2) Ředitelem ústavu jest zubní lékař s vědeckou způsobilostí, přednosty jednotlivých oddělení jsou zubní lékaři.

(3) Na ústavu jest ustanoven potřebný počet zubních lékařů-asistentů a ostatního personálu.

§ 3.

(1) Výcvikem (kursem) na ústavu nabývá se zvláštní způsobilosti pro zubní lékařství a tím práva na titul zubního lékaře.

(2) Průkazem o tom (odst. 1.) jest vysvědčení o úspěšném absolvování výcviku (kursu).

(3) Doba výcviku (kursu) trvá, nejdelší o výjimku podle následujícího odstavce, 10 měsíců a počíná 1. říjnem a končí 31. července roku následujícího; započne-li výcvik 1. březnem, trvá do 31. července a koná se dále od 1. října do konce února roku následujícího.

(4) Pro lékaře, kteří jsou oprávněni k výkonu lékařské praxe na území státním byli jako lékaři aspoň po 9 měsíců asistenty na zubních klinikách a zubolékařských ústavech tuzemských universit, trvá kurs výjimečně toliko jeden měsíc.

§ 4.

Podrobné předpisy o výcviku (učební řád) a o vysvědčení podle 2. odstavce §u 3, jakož i potřebné instrukce vydá ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě s ministerstvem školství a národní osvěty.

§ 5.

(1) Účastníci zapraví za desítiměsíční kurs do státní pokladny poplatek 3000 Kč, splatný buď najednou nebo ve dvou lhůtách průběhem kursu.

(2) Ustanovení o případném poshovění placení poplatku (odst. 1.) v případech ohleduhodných vydá ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě s ministerstvem školství a národní osvěty a s ministerstvem financí.

(3) Výcvik (kurs) jednoměsíční (§ 3, odst. 4.) jest bezplatný.

§ 6.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení, avšak pokud jde o počátek prvního výcviku na ústavu (§ 3), dnem 1. října 1925.

(2) Provede je ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě s ministrem školství a národní osvěty.

Černý v. r.

Dr. Beneš v. r.	Roubík v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Slávik v. r.
Dr. Krčmář v. r.	Syrový v. r.
Dr. Haussmann v. r.	Dr. Schieszl v. r.
Dr. Peroutka v. r.	Dr. Fatka v. r.
Dr. Říha v. r.	Dr. Kállay v. r.

94.

Vládné nariadenie

zo dňa 25. júna 1926,

ktorým sa mení vládne nariadenie zo dňa 26. mája 1925, č. 125 Sb. z. a n., obsahujúce zvláštné predpisy na ochranu života a zdravia robotníkov v živnostenských závodoch, v ktorých sa konajú knihtačiarске a kameňotlačiarске, ako aj písmoliatecké práce.

Vláda Československej republiky nariaďuje podľa § 102, odst. 6., zákona zo dňa 10. októbra 1924, č. 259 Sb. z. a n. (živnostenského zákona pre územie Slovenska a Podkarpatskej Rusi):

Čl. I.

Odstavec 2. § 7 vládneho nariadenia č. 125/1925 Sb. z. a n. znie takto:

Výnimky z tohoto zákazu platia jedine:

1. pre zamestnávanie žien starších ako 17 ročných, pokiaľ ide o práce bronzovacie,

2. pre zamestnávanie žien starších ako 16 ročných k nasledujúcim písmoliateckým prácam: delenie, vysadzovanie, nasadzovanie a pod. triediace práce, ako aj práce v skladišti a pri balení.

3. Učňov mladších ako 16 ročných nesmie sa používať k bronzovaniu práškom, k vyfukovaniu sadzačských skriní a k iným čistiacim prácam, spojeným s väčším vývinom prachu.

Čl. II.

Prevedením tohoto nariadenia poveruje sa minister priemyslu, obchodu a živností, minister sociálnej pečlivosti a minister verejného